

138.

Měr

Dwe wěrnym wo'lonym kraju.
 Junn tebe, wo'lony krajo,
 Moja duša powiła,
 Jedyj we młodych lětach krajo
 W tebi nam wach radosc'ja.
 Kaj htos zloty, jasny zyni
 Zapriwany na brunach,
 Jak ni ~~se~~ swoje mjeno khni!
 Tebe starye zohnowach.
 Tudy, hdzej so rubejo modri,
 Pični kroj so zas mēw zach.
 Tudy na tej swětnej hodi
 Jasne hwězdy powiłach.
 Myslach, zo so mēsacik jasny
 Jenoz za mape zybola,
 U dase so mi cōtnik krásny,
 Z koburny mōhla so wjes'ja.
 Tudy so mi wotanachku
 Wrota ducha, mudrosće,
 Mysle, kobrej w dusku spachku,
 Nama achku stowa wšc.
 Haj, to swětlo z božsh brōna